

عنوان مقاله:

رابطه سبک های فرزند پروری و سازگاری اجتماعی والدین در کودکان با اختلال یادگیری

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

فاطمه چادرکافور - دانشجوی کارشناسی دانشگاه یادگار امام واحد مادران

خلاصه مقاله:

هدف این مطالعه بررسی رابطه سبک های فرزند پروری و سازگاری اجتماعی والدین در کودکان با اختلال یادگیری میباشد. روش: پژوهش پژوهش حاضر از لحاظ هدف جز پژوهش های کاربردی و از لحاظ اجرا توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش را کلیه والدینی هستند که دارای کودک با اختلال یادگیری میباشند به منظور تعداد ۱۵۰ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند با توجه به ماهیت، پژوهش گردآوری داده ها با استفاده از پرسش نامه های اختلال یادگیری غلامی و دلاور (۱۴۰۰) شیوه های فرزند پروری دیانا بامریند (۱۹۷۳)، مقیاس سازگاری اجتماعی ویزمن و بی کل (۱۹۷۸) استفاده شد، در تجزیه و تحلیل یافته های پژوهش ضرایب همبستگی و رگرسیون چندگانه با نرم افزار SPSS مورد استفاده قرار گرفت. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داده ضرایب همبستگی اسپیرمن در مولفه سبک های فرزند پروری ۳۵۲/ و سبک سهل انگارانه ۰/۱۷۵ سبک استبدادی، ۰/۱۸۷ سبک قاطع و اطمینان ۳۲۲ و سطح معناداری ۰/۰۰۵ p میباشد بنابراین بین سبک های فرزند پروری با سازگاری اجتماعی والدین در کودکان با اختلال یادگیری رابطه مستقیم دارد همچنین ضریب رگرسیون چندگانه بین سبک های فرزند پروری با سازگاری اجتماعی والدین در کودکان با اختلال یادگیری معادل (۰/۳۷۷) میباشد این مقدار نشان دهنده ی این واقعیت است که سبک های فرزند پروری توانسته اند حدود ۰/۳۷۷ درصد از واریانس تغییرات سازگاری اجتماعی را پیش بینی کنند. نتیجه گیری میتوان نتیجه گرفت که بین سبک های یادگیری فرزند پروری و سازگاری اجتماعی رابطه وجود دارد و مراکز یادگیری و دیگر سازمان های مرتبط با اختلالات یادگیری میتوانند در نوع آموزش این نوع از کودکان به سبک های فرزند پروری توجه بیشتر کنند تا زمینه آموزش بهتر آنان فراهم شود

کلمات کلیدی:

سبک فرزند پروری، سازگاری اجتماعی، اختلال یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2054520>

